

การจัดการด้านบัญชีของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
ในอำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น

Accounting Management of SMEs Entrepreneurs
in Amphoe Muangkhonkaen, Khon Kaen

พรวิไล ปราบภัย¹ รุ่งนภา กิตติลาภ² ร่มสน นิลพงษ์³

Pornwilai Prabpa¹ Rungnapha Kittilap² Romson Ninpong³

¹นักศึกษาลัทธิสุตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

²อาจารย์ประจำหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

³อาจารย์ประจำหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

อีเมล : mai_epilogue@hotmail.com

วันที่รับบทความ (Received) 26 ธ.ค. 2562

วันที่ได้รับบทความฉบับแก้ไข (Revised) 19 เม.ย. 2563

วันที่ตอบรับบทความ (Accepted) 25 เม.ย. 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปเกี่ยวกับการจัดการความรู้ด้านบัญชี และปัจจัยในการจัดการความรู้ด้านบัญชีของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตอำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่นกลุ่มตัวอย่าง คือ เจ้าของกิจการ ผู้จัดการ และพนักงานบัญชีจำนวน 310 ตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์ ด้วยวิธีการของเพียร์สัน (Pearson) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นบันได (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพทั่วไปในการจัดการความรู้ด้านการทำบัญชี โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านงบการเงินเป็นด้านที่สำคัญที่สุดในการจัดการความรู้ของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม รองลงมาเป็นด้านการทำบัญชี และด้านภาษีและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง 2) ปัจจัยในการจัดการความรู้ด้านบัญชีของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น พบว่า ปัจจัยที่มีค่าสูงสุดคือ การตรวจสอบงบการเงินก่อนนำเสนอหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกครั้ง รองลงมาเป็นการเรียนรู้ระยะเวลาการยื่นแบบแสดงรายการเพื่อเสียภาษีความสามารถเก็บรวบรวมเอกสารการทำบัญชีได้ครบถ้วนสมบูรณ์ และการศึกษาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับภาระหน้าที่ความรับผิดชอบก่อนการจัดทำบัญชี ตามลำดับ

คำสำคัญ : ปัจจัยในการจัดการความรู้, ด้านบัญชี, ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ABSTRACT

The objectives of this study were to study the general condition of knowledge management (KM) of accounting and to study the factors of knowledge management (KM) of accounting of SMEs entrepreneurs in Amphoe Muangkhonkaen, Khon Kaen. The participants were owners, managers and accountants of 310 people. Research methodology was questionnaires. The statistics used to analyze the data were average, standardized deviation, analysis of the relationship between variables: predictor variable and criterion variable through Pearson method and the Stepwise Multiple Regression Analysis.

The results of the study showed that: (1) The general condition of knowledge management (KM) of accounting in total was in moderate level. When considering in each aspect, it was found that financial budget was the most important aspect of accounting knowledge management of SMEs entrepreneurs, followed by accounting and taxation and related laws, respectively. (2) Factors of accounting knowledge management of SMEs entrepreneurs in Amphoe Muangkhonkaen, Khon Kaen were found that the highest value of factor was the auditing of financial budget before submitting to the relevant departments followed by learning the tax filing period, the ability to collect the accounting documents completely, the ability to study and collect the information about duties and responsibilities before doing accounting respectively.

Keywords : Factor of Knowledge Management, Accounting, SMEs Entrepreneur

บทนำ

ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises) หรือ SMEs เป็นหน่วยเศรษฐกิจที่มีความสำคัญและมีบทบาทอย่างยิ่งต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เนื่องจากธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทำให้เกิดการกระจายรายได้จากกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจไปสู่กลุ่มคนต่างๆ ทำให้เกิดการจ้างงานและประชาชนมีรายได้ ซึ่งเป็นตัวช่วยให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมดีขึ้น ธุรกิจขนาดย่อมเป็นจุดเริ่มต้นของธุรกิจขนาดใหญ่เพราะความเจริญก้าวหน้าของธุรกิจขนาดย่อมทำให้ธุรกิจนั้นคงมียอดขายการผลิตที่สูงขึ้น และมีการนำเทคโนโลยีที่สูงขึ้นมาใช้ในการผลิตซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นฐานไปสู่ธุรกิจขนาดใหญ่ เป็นแหล่งผลิตสินค้าใหม่ๆ เป็นการรวมกลุ่มของบุคคลที่ร่วมกันคิดค้นและสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ออกมาสู่ตลาด ซึ่งแตกต่างจากกลุ่มธุรกิจขนาดใหญ่ที่ไม่มีความสนใจแข่งขันทางธุรกิจกับกลุ่มธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำนวนมากเป็นการจัดตั้งกิจการที่มีรูปแบบไม่เป็นทางการเช่น ผลิตตามบ้านผลิตในลักษณะโรงงานห้องแถวในลักษณะที่ไม่มีการจดทะเบียนโรงงานทะเบียนพาณิชย์หรือทะเบียนการค้า ดังนั้น กิจการหรือโรงงานเหล่านี้ รวมถึงกิจการหรือโรงงานที่มีการจดทะเบียนถูกต้อง จึงไม่มีความสนใจเข้ามาใช้บริการของรัฐเนื่องจากการปฏิบัติเกี่ยวกับการเสียภาษีการทำบัญชี การแสดงรายได้ การรักษาสภาพสิ่งแวดล้อมหรือการรักษาความปลอดภัยที่กำหนดตามกฎหมายที่ไม่ค่อยถูกต้องอีกทั้งผู้ประกอบการมักขาดความรู้ในด้านการจัดการหรือการบริหารงานที่มีระบบโดยมักอิงประสบการณ์เป็นหลักอาศัยบุคคลในครอบครัวหรือญาติพี่น้องมาช่วยงานการบริหารงานในลักษณะนี้แม้มีข้อดีในเรื่องการดูแลที่ทั่วถึงในกรณีกลุ่มธุรกิจขนาดย่อมแต่เมื่อกิจการเริ่มขยายตัวหากไม่ปรับปรุงการบริหารจัดการให้มีระบบจะทำให้เกิดปัญหา(สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2560)การประกอบธุรกิจไม่ว่าจะเป็นธุรกิจขนาดใหญ่หรือธุรกิจขนาดเล็กผู้ประกอบการควรมีความรู้ในด้านกฎหมายธุรกิจ ด้านการจดทะเบียน ด้านการบัญชีและภาษี เพราะการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในรูปแบบต่างๆไม่ว่าจะเป็นการจัดตั้งในรูปแบบของบริษัทห้างหุ้นส่วน หรือเจ้าของกิจการคนเดียวต้องอยู่ภายใต้ข้อบังคับของกฎหมาย ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มักละเลยไม่ให้ความสำคัญในเรื่องกฎหมายธุรกิจ การจดทะเบียน การบัญชีและภาษี เพราะคิดว่าเป็นเรื่องไกลตัว หากไม่เกิดปัญหาหรือข้อพิพาท ผู้ประกอบการจะไม่คำนึงถึงปัญหาดังกล่าว ตามหลักแล้วการประกอบกิจการไม่ว่าจะในรูปแบบใดก็ตามล้วนต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ของกฎหมายธุรกิจ ภาษีอากรที่เกี่ยวข้องทั้งสิ้น การที่ผู้ประกอบการทำให้ถูกต้องตามกฎหมายตั้งแต่เริ่มดำเนินกิจการและยึดหลักกฎหมายในการดำเนินกิจการเป็นการป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้น เพราะหากเกิดข้อพิพาททางกฎหมายขึ้นไม่ว่าจะเป็นฝ่ายผิดหรือฝ่ายถูกก็มักจะต้องเสียค่าใช้จ่ายและเสียเวลาในการดำเนินการเป็นอย่างมาก

จังหวัดขอนแก่นมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลกับกรมพัฒนาธุรกิจการค้า ในปี 2558 – 2560 จำนวน 1,590 ราย ซึ่งมีทุนจดทะเบียนรวมประมาณ 4,153.26 ล้านบาท (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, 2560)กลุ่มธุรกิจเหล่านี้มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ซึ่ง สาชล สดชลสินธุ์ (2551) ได้ศึกษาประเด็นปัญหาเกี่ยวกับ SMEs จะอยู่รอดต้องรู้เรื่องบัญชี พบว่า ผู้ประกอบการ SMEs ในประเทศไทยถือว่าเป็นกลุ่มธุรกิจที่ใหญ่ที่สุดในประเทศมีจำนวนถึงร้อยละ 99.7ของผู้ประกอบการทั้งหมดและมีส่วนสำคัญยิ่งในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศแต่ผู้ประกอบการ SMEs ส่วนใหญ่ยังไม่สามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพเนื่องจากมีข้อจำกัดด้านความรู้ความสามารถในหลายๆด้านโดยเฉพาะด้านบัญชี ซึ่งเป็นตัวชี้วัดผลประกอบการบทความนี้มีวัตถุประสงค์ชี้ให้ผู้ประกอบการ SMEs เห็นความสำคัญในการทำบัญชีอย่างถูกต้องเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ผลประกอบการธุรกิจของตนเองเพื่อให้ธุรกิจสามารถอยู่รอดได้ก่อนที่จะสายเกินไป จากการศึกษาพบว่า ธุรกิจ SMEs ยังไม่สามารถดำเนินงานพัฒนาธุรกิจในทุกขั้นตอนด้วยตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพเนื่องจากมีข้อจำกัดในด้านความรู้ความสามารถเฉพาะทางรวมทั้งการขาดทรัพยากรบุคคลและการเงินที่จะผลักดันให้ทั้งกระบวนการในการดำเนินธุรกิจประสบความสำเร็จความรู้ที่จำเป็นต่อการทำธุรกิจสามารถแบ่งออกเป็น 4 สาขาคือด้านการผลิตด้านการตลาดด้านบัญชี/การเงินและด้านทรัพยากรบุคคลโดยสาขาการบัญชีเป็นสาขาที่ต้องใช้การเรียนรู้อย่างมาก และเป็นสาขาที่ต้องมีความเชี่ยวชาญเฉพาะ

ทางจึงทำให้ผู้ประกอบการจ้างนักบัญชีอิสระหรือสำนักงานบัญชีดูแลด้านบัญชีในการยื่นเสียภาษีรายได้นิติบุคคลเท่านั้น โดยผู้ประกอบการเป็นผู้เก็บและรวบรวมเอกสารส่งให้นักบัญชีอิสระหรือสำนักงานบัญชีดำเนินการต่อไปหรือมอบหมายให้แผนกบัญชีของกิจการตนเองเป็นฝ่ายดำเนินการในด้านนี้ โดยผู้ประกอบการจะเข้ามามีบทบาทในการขอข้อมูลบางอย่างจากนักบัญชีหรือเวลาที่มีข้อพิพาทกับกรมสรรพากรเท่านั้น

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น งานวิจัยชิ้นนี้ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาปัจจัยในการจัดการความรู้ด้านบัญชีของผู้ประกอบการ SMEs ในจังหวัดขอนแก่น เพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในการพัฒนาตนเองทางด้านการจัดทำบัญชี ด้านงบการเงิน ด้านภาษีและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง อันจะนำไปสู่การพัฒนาองค์กรด้านธุรกิจให้มีประสิทธิภาพ สร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปเกี่ยวกับการจัดการความรู้ด้านบัญชี ของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในอำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น
2. เพื่อศึกษาปัจจัยในการจัดการความรู้ด้านบัญชี ของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในอำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือ เจ้าของกิจการ ผู้จัดการ และพนักงานบัญชีของผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs ในเขตอำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น ที่จดทะเบียนจัดตั้งเป็นนิติบุคคล ปี 2558 – 2560 ซึ่งมีจำนวน 1,590 ราย (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, 2560)

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ เจ้าของกิจการ ผู้จัดการ และพนักงานบัญชีของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตอำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น ทั้งหมด 18 ตำบลจำนวน 310 ราย ใช้วิธีการหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างจากสูตรของเครซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) มีการสุ่มตัวอย่างจากขนาดตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs ในจังหวัดขอนแก่น เขตอำเภอเมืองขอนแก่น ที่จดทะเบียนจัดตั้งเป็นนิติบุคคล ปี 2558-2560 ซึ่งมีจำนวน 1,590 ราย โดยใช้วิธีการเลือกตัวอย่างตามความสะดวก (Convenience Sampling Design) ได้กลุ่มตัวอย่าง 310 ราย แบ่งเป็น ห้างหุ้นส่วนจำกัด 138 รายและบริษัทจำกัด 172 ราย

เครื่องมือและวิธีการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยแบบสอบถามการจัดการความรู้ด้านบัญชีของผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs ในเขตอำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับ เพศ ตำแหน่ง อายุ ระดับการศึกษา ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 สภาพทั่วไปของผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs ในอำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น ประกอบด้วย ประเภทของกิจการ SMEs จำนวนทุนจดทะเบียน รายได้เฉลี่ยต่อปี ประสบการณ์ในการดำเนินธุรกิจ รูปแบบธุรกิจ ลักษณะการเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ผู้ดูแลการทำบัญชีกิจการ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 3 สภาพทั่วไปและปัจจัยในการจัดการความรู้ด้านบัญชีของผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs ในเขตอำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น โดยแบ่งเป็น 3 หัวข้อย่อย ดังนี้

3.1 การจัดการด้านการทำบัญชี ของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในอำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น

3.2 การจัดการด้านงบการเงิน ของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในอำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น

3.3 การจัดการด้านภาษีและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในอำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น

ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนเกณฑ์ในการกำหนดค่าน้ำหนักของการประเมิน เป็น 5 ระดับตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert Scale) ค่าคะแนนดังนี้

ค่าคะแนน	ความหมาย
คะแนน 5	มีความรู้อยู่ในระดับดีมาก
คะแนน 4	มีความรู้อยู่ในระดับดี
คะแนน 3	มีความรู้อยู่ในระดับปานกลาง
คะแนน 2	มีความรู้อยู่ในระดับน้อย
คะแนน 1	มีความรู้อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยในการจัดการความรู้ด้านบัญชีของผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs ในเขตอำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น ลักษณะแบบสอบถามเป็นคำถามปลายเปิดที่เปิดโอกาสให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นข้อเสนอแนะต่างๆ เกี่ยวกับการจัดการความรู้ด้านบัญชี

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยในการจัดการความรู้ด้านบัญชีของผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs ในเขตอำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น
2. ศึกษาหลักการสร้างแบบสอบถาม
3. สร้างแบบสอบถาม ตามประเด็นดังนี้ 1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม 2) สภาพทั่วไปของผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs ในอำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น และ 3) สภาพทั่วไปและปัจจัยในการจัดการความรู้ด้านบัญชีของผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs ในเขตอำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น และข้อเสนอแนะ
4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อประธานที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาความถูกต้อง
5. ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของประธานที่ปรึกษา
6. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม (Content Validity) ด้านความสอดคล้องของข้อคำถาม (IOC) ความถูกต้องเหมาะสม ครอบคลุม และความครบถ้วนของรายการคำถามในแบบสอบถาม
7. นำผลการประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามมาคำนวณค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) และพิจารณาเลือกข้อรายการคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป
8. ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ
9. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลอง (Try out) กับผู้ประกอบการ และ ผู้จัดการพนักงานบัญชีที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามมาคำนวณค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีของครอนบัค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้แก่ ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.982
10. จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ได้แจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs ในจังหวัดขอนแก่น เขตอำเภอเมืองขอนแก่น ที่จดทะเบียนจัดตั้งเป็นนิติบุคคล ปี 2560 ในการแจกแบบสอบถามได้แจกแบบสอบถามด้วยตนเองและประสานงานกับเจ้าหน้าที่กรมพัฒนาธุรกิจการค้า จังหวัดขอนแก่น แจกแบบสอบถามทั้งสิ้นจำนวน 310 ชุด เพื่อให้ได้ขนาดตัวอย่างจำนวน 310 ตัวอย่าง
2. การเก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) โดยการศึกษาแนวคิดทฤษฎี ข้อมูลเกี่ยวกับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises) หรือ SMEs หน่วยงานที่กำกับดูแล และ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากเอกสารวิชาการ หนังสือ และระบบสืบค้นทางอินเทอร์เน็ต เพื่อนำมากำหนดตัวแปร และกรอบแนวคิดในการศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการรวบรวมแบบสอบถามได้ครบตามจำนวนแล้ว ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามทั้งหมด มาทำการวิเคราะห์ตามวิธีทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ และความถูกต้องของแบบสอบถามทุกชุด
2. บันทึกข้อมูลเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์ จากนั้นใช้โปรแกรมทางสถิติ เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

2.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับ เพศ ตำแหน่ง อายุ ระดับการศึกษา สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage)

2.2 การวิเคราะห์สภาพทั่วไปของผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs ในอำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น ประกอบด้วย ประเภทของกิจการ SMEs จำนวนทุนจดทะเบียน รายได้เฉลี่ยต่อปี ประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจ รูปแบบธุรกิจ ลักษณะการเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ผู้ดูแลการทำบัญชีกิจการ ค่าสถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage)

2.3 การวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 “เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปเกี่ยวกับการจัดการความรู้ด้านบัญชีของผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs ในอำเภอเมืองขอนแก่น” จังหวัดขอนแก่น ค่าสถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D) ตามเกณฑ์ดังนี้ เกณฑ์การแปลความหมายข้อมูลของ ซูศรี วงศ์รัตนะ (2553) ดังต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ย	4.50 – 5.00	แสดงว่ามีความรู้อยู่ในระดับดีมาก
ค่าเฉลี่ย	3.50 – 4.49	แสดงว่ามีความรู้อยู่ในระดับดี
ค่าเฉลี่ย	2.50 – 3.49	แสดงว่ามีความรู้อยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.50 – 2.49	แสดงว่ามีความรู้ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.49	แสดงว่ามีความรู้ในระดับน้อยที่สุด

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 “เพื่อศึกษาปัจจัยในการจัดการความรู้ด้านบัญชีของผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs ในอำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น” ค่าสถิติที่ใช้ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์ ด้วยวิธีการของเพียร์สัน (Pearson) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นบันได (Stepwise Multiple Regression Analysis) โดยนำผลการวิเคราะห์จากปัจจัยที่ใช้หาความสัมพันธ์กับสภาพทั่วไปและปัจจัยในการจัดการความรู้ด้านบัญชีของผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาปัจจัยในการจัดการความรู้ด้านบัญชีของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตอำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น พบว่า ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีสถานะเป็นเจ้าของกิจการ มีอายุตั้งแต่ 21 – 30 ปี มีการศึกษาในระดับอนุปริญญา/ปวส.

สภาพทั่วไปของผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs ส่วนใหญ่ประกอบกิจการในรูปแบบห้างหุ้นส่วนจำกัด เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ประเภทกิจการเป็นภาคบริการ จำนวนทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 1 – 500,000 บาท รายได้เฉลี่ยต่อปีส่วนใหญ่ 100,001 – 500,000 บาท ประสบการณ์ในการดำเนินธุรกิจระหว่าง 1 – 5 ปี ผู้ดูแลเรื่องการทำบัญชีของกิจการส่วนใหญ่เป็นการจัดทำบัญชีเอง

สภาพทั่วไปในการจัดการความรู้ด้านการทำบัญชี ของผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs ในเขตอำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.45$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านงบการเงินเป็นปัจจัยสำคัญในการจัดการความรู้ด้านบัญชีของผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs ในเขตอำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น สำคัญสูงสุด อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X}=3.47$) รองลงมาเป็นด้านการทำบัญชี อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.45$) และด้านภาษีและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.43$) ตามลำดับ เมื่อแยกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการทำบัญชี พบว่า ปัจจัยที่มีผลด้านการทำบัญชีสูงสุด ได้แก่ มีการศึกษาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวภาระหน้าที่ความรับผิดชอบก่อนการจัดทำบัญชี ระดับมาก ($\bar{X}=3.63$) รองลงมาเป็นการศึกษาระบบบัญชีและเอกสารที่ต้องใช้ในการประกอบกิจการ ระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.46$) ด้านงบการเงินพบว่า ปัจจัยที่มีผลด้านงบการเงินสูงสุด ได้แก่ วางแผนการดำเนินงานและควบคุม รายรับ – รายจ่าย จากการศึกษาข้อมูลผ่านงบการเงินของกิจการ ระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.49$) รองลงมาเป็น การศึกษาบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของธุรกิจ SMEs ที่มีผลต่องบการเงิน ระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.47$) ด้านภาษีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องพบว่า ปัจจัยที่มีผลสูงสุด ได้แก่ ศึกษาสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่เกี่ยวข้องกับกิจการ ระดับมาก ($\bar{X}=3.53$) รองลงมาเป็นการศึกษาภาษีที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจการ ระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.47$) เรียนรู้ระยะเวลาการยื่นแบบแสดงรายการเพื่อเสียภาษี ระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.42$) ตามลำดับ

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยมีความสัมพันธ์กับปัจจัยในการจัดการความรู้ด้านบัญชีของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตอำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่นทุกปัจจัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ปัจจัยสูงสุด ได้แก่ มีการตรวจสอบงบการเงินก่อนนำเสนอหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกครั้ง ($r = 0.89$) รองลงมาเป็นเรียนรู้ระยะเวลาการยื่นแบบแสดงรายการเพื่อเสียภาษี ($r = 0.89$) และสามารถตรวจสอบวิเคราะห์ผลการดำเนินงานและการเสียภาษีผ่านการดูข้อมูลทางงบ ($r = 0.89$) ปัจจัยที่มีค่าต่ำสุด ได้แก่ สามารถเปรียบเทียบผลการดำเนินงานผ่านการดูข้อมูลทางงบการเงินได้ ($r = 0.84$) ศึกษาแบบบัญชีและเอกสารที่ต้องใช้ในการประกอบกิจการ ($r = 0.84$) ตามลำดับ

ปัจจัยในการจัดการความรู้ด้านบัญชีของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตอำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น พบว่า ปัจจัยที่มีค่าสูงสุดคือ การตรวจสอบงบการเงินก่อนนำเสนอหน่วยงานที่

เกี่ยวข้องทุกครั้ง มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ 0.80 อธิบายความแปรปรวนปัจจัยในการจัดการความรู้ด้านบัญชีของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตอำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น ได้ร้อยละ 80.70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .001 รองลงมาเป็นการเรียนรู้ระยะเวลาการยื่นแบบแสดงรายการเพื่อเสียภาษี ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เพิ่มขึ้นเป็น 0.90 อธิบายความแปรปรวนปัจจัยในการจัดการความรู้ด้านบัญชีของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตอำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น ได้ร้อยละ 10.00 ได้มีการฝึกอบรมการจัดทำบัญชี สำหรับธุรกิจ SMEs ที่ทางหน่วยงานรับผิดชอบจัดอบรมอย่างสม่ำเสมอ ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เพิ่มขึ้นเป็น 0.95 สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนปัจจัยในการจัดการความรู้ด้านบัญชีของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตอำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น ได้ร้อยละ 4.30 และปัจจัยที่มีค่าต่ำสุด คือ การศึกษาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับภาระหน้าที่ความรับผิดชอบก่อนการจัดทำบัญชี ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เพิ่มขึ้นเป็น 1.00 ความแปรปรวนปัจจัยในการจัดการความรู้ด้านบัญชีของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตอำเภอเมืองขอนแก่น ได้ร้อยละ 0.01 ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาปัจจัยในการจัดการความรู้ด้านบัญชีของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตอำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น พบว่า ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง เป็นเจ้าของกิจการ มีอายุตั้งแต่ 21 – 30 ปี มีการศึกษาในระดับอนุปริญญา/ปวส.

สภาพทั่วไปของผู้ประกอบการธุรกิจ ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่ประกอบกิจการในรูปแบบห้างหุ้นส่วนจำกัด เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ประเภทกิจการเป็นภาคบริการ จำนวนทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 1 – 500,000 บาท รายได้เฉลี่ยต่อปี 100,001 – 500,000 บาท มีประสบการณ์ในการดำเนินธุรกิจระหว่าง 1 – 5 ปี ส่วนใหญ่เป็นการจัดทำบัญชีเอง ตามลำดับ

สภาพทั่วไปในการจัดการความรู้ด้านการทำบัญชี ของผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs ในเขตอำเภอเมืองขอนแก่นจังหวัดขอนแก่น พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภัชริกา จำปาเพื่อง (2549) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการจัดการความรู้ของผู้ประกอบการ SMEs ที่เป็นสมาชิกสภาอุตสาหกรรมในเขตจังหวัดมหาสารคาม พบว่า ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการปฏิบัติการจัดการความรู้โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการสร้างความรู้ ผู้ประกอบการ SMEs มีการปฏิบัติการณ์อยู่ในระดับมาก และไม่มีผลสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดวงธร คูมาลา (2556) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ SMEs ภาคอุตสาหกรรม ในจังหวัดสมุทรสาคร พบว่าผู้ประกอบการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการการดำเนินธุรกิจ SMEs ความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดการ ขาดความรู้ในการนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารองค์กร และขาดเครื่องมืออุปกรณ์ที่ทันสมัย ส่วนด้านงบการเงินเป็นปัจจัยสำคัญในการจัดการความรู้ด้านบัญชีของผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs ในเขตอำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น สำคัญมากที่สุด อยู่ในระดับ ปานกลาง รองลงมาเป็นด้านการทำบัญชี

อยู่ในระดับปานกลาง และด้านภาษีและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ กัลยธีรา สุทธิญาณวิมล และ นฤมล คุ่มพงษ์ (2556) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพปัญหาการจัดทำบัญชีของสถานประกอบการประเภทห้างหุ้นส่วน และบริษัทจำกัด ในเขตอำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้ลำดับความสำคัญต่อปัญหาการทำบัญชีของผู้ประกอบการประเภทห้างหุ้นส่วน และบริษัทจำกัด ในหลายๆด้าน ซึ่งจำเป็นจะต้องได้รับการแก้ไข หรือการแนะนำเกี่ยวกับการแก้ไขปัญห โดยมุ่งเน้นให้ผู้ประกอบการตระหนักถึงความสำคัญของการจัดทำบัญชีพร้อมทั้งการแก้ไขปัญหา หรือข้อบกพร่องทางการบัญชี ส่วนด้านการทำบัญชี พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการทำบัญชีสูงสุด ได้แก่ ได้มีการศึกษาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวภาระหน้าที่ความรับผิดชอบก่อนการจัดทำบัญชี ระดับมาก รองลงมาเป็นการศึกษาระบบบัญชีและเอกสารที่ต้องใช้ในการประกอบกิจการ ระดับปานกลาง และได้ตรวจสอบเอกสารสำหรับการบันทึกบัญชีทุกครั้งเมื่อได้รับ มีระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิรญาณ์ เฉลยบุญ (2559) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการจัดการปัญหาธุรกิจและคุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจ SMEs ในเขตภาคตะวันออก พบว่าการจัดการปัญหาธุรกิจ SMEs มีความสัมพันธ์ต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจ การจัดการปัญหาธุรกิจ SMEs มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงิน อย่างมีนัยสำคัญ ส่วนด้านงบการเงินพบว่า ปัจจัยที่มีผลด้านงบการเงินสูงสุด ได้แก่ วางแผนการดำเนินงานและควบคุม รายรับ – รายจ่าย จากการศึกษาข้อมูลผ่านงบการเงินของกิจการ ระดับปานกลางรองลงมาเป็นการศึกษาบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของธุรกิจ SMEs ที่มีผลต่องบการเงิน ระดับปานกลาง และสามารถตรวจสอบวิเคราะห์ผลการดำเนินงานและการเสียภาษีผ่านการดูข้อมูลทางงบการเงิน ระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรชมน ทอรัรักษ์ (2554) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความน่าเชื่อถือของงบการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในมุมมองนักวิเคราะห์สินเชื่อพบว่าอยู่ในระดับต่ำ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน จะเห็นได้ว่า ปัจจัยด้านการจัดทำงบการเงินนักวิเคราะห์สินเชื่อเห็นว่า ถึงแม้ว่ากิจการ SMEs อาจจะมีการทำบัญชี 2 ชุด หรืออาจมีผู้ทำบัญชีที่ขาดความเป็นอิสระในการปฏิบัติ แต่หากงบการเงินของกิจการ SMEs นั้น ถูกจัดทำขึ้นโดยสำนักงานบัญชีภายนอกแล้ว ก็จะส่งผลให้ระดับความน่าเชื่อถือของงบการเงินเพิ่มขึ้น ส่วนด้านภาษีและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง พบว่า ปัจจัยที่มีผลสูงสุด ได้แก่ ศึกษาสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่เกี่ยวข้องกับกิจการ ระดับมาก รองลงมาเป็นการศึกษาภาษีที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจการ ระดับปานกลาง และเรียนรู้ระยะเวลาการยื่นแบบแสดงรายการเพื่อเสียภาษี ระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของมณีขวัญ จันทรร และคนอื่นๆ (2559) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาแนวทางเพื่อส่งเสริมผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมเข้าสู่ระบบภาษีเงินได้และภาษีมูลค่าเพิ่ม เพื่อส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทย พบว่าปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญของ SMEs ในการปฏิบัติตามกฎหมายภาษีเกิดจากการที่ผู้ประกอบการขนาดเล็กโดยเฉพาะประเทศกำลังพัฒนายังมีต้นทุนในการดำเนินธุรกิจสูงเนื่องจากต้นทุนในการปฏิบัติตามกฎหมายภาษี (Tax Compliance Cost) มักมีลักษณะเป็นต้นทุนคงที่ (Fixed Cost) และมีลักษณะถดถอย (Regressive) โดยธุรกิจขนาดใหญ่จะมีต้นทุนการเสียภาษีที่ลดลง เมื่อเทียบกับรายได้ที่สูงขึ้นทำให้ผู้ประกอบการขนาดเล็กเสียเปรียบธุรกิจขนาดใหญ่ในระบบภาษีอากร

ปัญหาอื่นๆ ที่สำคัญรวมถึงกฎหมายภาษีและขั้นตอนการชำระภาษีมีความซับซ้อนยุ่งยาก การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายภาษีการเห็นความไม่เป็นธรรมในระบบภาษี และการขาดมาตรการจูงใจที่เหมาะสม

ปัจจัยในการจัดการความรู้ด้านบัญชีของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตอำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น พบว่า ปัจจัยที่มีค่าสูงสุดคือ การตรวจสอบงบการเงินก่อนนำส่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกครั้ง อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 80.70 รองลงมาเป็นการเรียนรู้ระยะเวลาการยื่นแบบแสดงรายการเพื่อเสียภาษี อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 10.00 ได้มีการฝึกอบรมการจัดทำบัญชี สำหรับธุรกิจ SMEs ที่ทางหน่วยงานรับผิดชอบจัดอบรมอย่างสม่ำเสมอ อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 4.30 การวางแผนการดำเนินงานและควบคุมรายรับ - รายจ่าย จากการศึกษาข้อมูลผ่านงบการเงินของกิจการ อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 1.30 การศึกษาสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่เกี่ยวข้องกับกิจการ อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 1.00 และปัจจัยที่มีค่าต่ำสุด คือ ความสามารถเก็บรวบรวมเอกสารการทำบัญชีได้ครบถ้วนสมบูรณ์ อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 0.01 และการศึกษาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับภาระหน้าที่ความรับผิดชอบก่อนการจัดทำบัญชี อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 0.01 ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการวิจัย หน่วยงานของรัฐที่กำกับดูแลผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ควรจัดทำสื่อให้ความรู้ด้านการทำบัญชี ด้านงบการเงิน และด้านภาษีและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อบริการผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
2. ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรขยายขอบเขตในการนำกลุ่มปัจจัยอื่นๆ เข้ามาใช้ในการศึกษาหรือเพิ่มเติมแปร คำถาม และปัจจัยย่อยอื่นๆ เพื่อให้ครอบคลุมถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการวัดระดับความรู้ในหลายด้าน
3. ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาเฉพาะเจาะจงรายละเอียดในด้านอื่นๆ ที่แตกต่างกัน และศึกษาในแต่ละด้านให้ครอบคลุมมากขึ้น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการแนะนำความรู้ให้กับผู้ประกอบการ SMEs รายใหม่ในการเริ่มประกอบธุรกิจ

เอกสารอ้างอิง

- กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์. (2560). คลังข้อมูลธุรกิจ สถิติการจดทะเบียน กรมพัฒนาธุรกิจการค้า 2560.สืบค้นจาก <http://datawarehouse.dbd.go.th/bdw/menu/est/1.html>
- กัลย์ธีรา สุทธิญาณวิมล และนฤมล คุ่มพงษ์. (2556). การศึกษาสภาพปัญหาการจัดทำบัญชีของสถานประกอบการ ประเภทห้างหุ้นส่วน และบริษัทจำกัด ในเขตอำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2553). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 12). กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดวงธร คูมาลา. (2556). การดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ SMEs ภาคอุตสาหกรรม ในจังหวัดสมุทรสาคร. (การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี).
- พิรญาณ์ เฉลยบุญ. (2559). การจัดการปัญหาธุรกิจและคุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจ SMEs ในเขตภาคตะวันออก. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา).
- ภักขิชา จำปาเฟื่อง.(2549). การจัดการความรู้ของผู้ประกอบการ SMEs ที่เป็นสมาชิกสภาอุตสาหกรรมในเขตจังหวัดมหาสารคาม. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต,มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).
- มณีขวัญ จันทรศร,มยุร บุญยรัตน์, จารุพัสตร์ พลทรัพย์, พงศกร แก้วเหล็ก, ปิยะวดี จิระศิริสุวรรณ และศิริญา วงษ์ทิพย์. (2559). รายงานฉบับสมบูรณ์ เรื่อง การศึกษาแนวทางเพื่อส่งเสริมผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมเข้าสู่ระบบภาษีเงินได้และภาษีมูลค่าเพิ่ม เพื่อส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทย. กรุงเทพฯ : สำนักเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง.
- วรรณชน ทอกรักษ์.(2554). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความน่าเชื่อถือของงบการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในมุมมองนักวิเคราะห์หุ้นเชื่อ. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์).
- สาชล สดชลสินธุ์. (2551). SMEs จะอยู่รอดต้องรู้เรื่องบัญชี. *สมาคมวิศวกรรมปรับอากาศแห่งประเทศไทย*, 17(1), 67-71.
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(สสว). (2560). ยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม 2560. สืบค้นจาก<http://www.sme.go.th/th/index.php/knowledge-center/articles2/articles2-2/137-cat-research-2-2556>
- Krejcie, Robert V. and Morgan, Daryle W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.